

Ενότητα 7^η

Η λύση του γόρδιου δεσμού

Ὡς δέ Ἀλέξανδρος παρήλθεν ἐς Γόρδιον,
πόθος λαμβάνει αὐτόν ἰδεῖν τὴν ἄμαξαν
τὴν Γορδίου
καὶ τὸν δεσμόν τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης.
Πρὸς δέ δὴ ἄλλοις καὶ τότε ἐμυθεύετο περὶ
τῆς ἀμάξης,
ὅστις λύσειε τὸν δεσμόν τοῦ ζυγοῦ τῆς
ἀμάξης,
τοῦτον χρῆναι ἄρξαι τῆς Ἀσίας.

Ἦν δέ ὁ δεσμός ἐκ φλοιοῦ κρανίας
καὶ τούτου οὔτε τέλος οὔτε ἀρχὴ ἐφαίνεται.
Ἀλέξανδρος δέ, ὡς ἀπόρως μὲν εἶχεν
ἐξευρεῖν λύσιν τοῦ δεσμοῦ,
οὐκ ἤθελε δέ περιδεῖν ἄλυτον,
(φοβούμενος) μὴ καὶ τοῦτο ἐργάσθαι
κίνησιν τινα ἐς τοὺς πολλούς,
παίσας τὸν δεσμόν τῷ ξίφει διέκοψεν
καὶ ἔφη λελύσθαι.
Ἀπηλλάγη δ' οὖν ἀπὸ τῆς ἀμάξης αὐτός τε
καὶ οἱ ἄμφ' αὐτόν
ὡς ξυμβεβηκότος τοῦ λογίου
τοῦ ἐπὶ τῇ λύσει τοῦ δεσμοῦ.
Καί γάρ καὶ τῆς νυκτός ἐκείνης βρονταί τε
καὶ σέλας ἐξ οὐρανοῦ ἐπεσήμηναν·

καὶ ἐπὶ τούτοις Ἀλέξανδρος τῇ ὑστεραίᾳ
ἔθυε τοῖς φήνασι θεοῖς τὰ τε σημεῖα

καὶ τὴν λύσιν τοῦ δεσμοῦ.

Ὄταν ὁ Ἀλέξανδρος ἔφτασε στὸ Γόρδιο,
τον κατέλαβε πόθος νὰ δει τὴν ἄμαξα τοῦ Γορδίου
καὶ τὸ δεσμό τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης.
Καὶ μεταξύ ἄλλων, βέβαια, καὶ αὐτὸ λεγόταν γιὰ
τὴν ἄμαξα,
ὅτι δηλαδὴ, ὅποιος λύσει τὸ δεσμό τοῦ ζυγοῦ τῆς
ἀμάξης,
αὐτὸς ἦταν ὀρισμένο ἀπὸ τὴ μοῖρα νὰ ἐξουσιάσει
τὴν Ἀσία.
Ὁ δεσμός ἦταν ἀπὸ φλούδα κρανιάς
καὶ αὐτοῦ δε φαινόταν οὔτε τέλος οὔτε ἀρχή.
Ὁ Ἀλέξανδρος, ἐπειδὴ ἀδυνατούσε νὰ βρεῖ τὴ
λύση τοῦ δεσμοῦ,
ἀλλὰ καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἀφήσει ἄλυτο,
γιὰτὶ φοβόταν μὴπως αὐτὸ προκαλέσει κάποια
ἀναταραχὴ στὸ πλῆθος,
ἀφοῦ χτύπησε τὸ δεσμό με τὸ ξίφος του, τὸν ἔκοψε
καὶ εἶπε ὅτι λύθηκε.
Ἀπομακρύνθηκε, λοιπόν, ἀπὸ τὴν ἄμαξα ὁ ἴδιος
καὶ οἱ σύντροφοί του
με τὴν ἰδέα ὅτι εἶχε ἐκπληρωθεῖ ὁ χρησμός
γιὰ τὴ λύση τοῦ δεσμοῦ.
Καὶ πράγματι τὴ νύχτα ἐκείνη βροντές
καὶ λάμψη ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἔδωσαν σημεῖο
ἐπιδοκιμασίας·
γι' αὐτὸ τὸ λόγο ὁ Ἀλέξανδρος τὴν ἐπόμενη μέρα
πρόσφερε θυσία στους θεοὺς ποὺ τοῦ φανέρωσαν
τὰ σημάδια
καὶ τὸν τρόπο λύσης τοῦ δεσμοῦ.